

Det er vores job at blive ved med at kæmpe og opbygge ting, som vi kan opbygge

10. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Under en diskussion den 9. marts med LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi karakteriserede Lyndon LaRouche kampagnen for at bryde BRIKS-gruppen op som følger:

»Det er britisk. Se på omstændighederne. Der er visse kendsgerninger her, der er meget klare. For det første står briterne bag alt dette, og briterne triumferer over den fordærvelse, de har været i stand til at indføre i USA og i den amerikanske befolkning. Det er et faktum. Når man lige har fordøjet dette, så må man se på, hvad det er for problemer, der findes i Europa, og så bliver man virkelig lidt skræmt, for man ser hele områder af Europa, der disintegrerer for øjnene af os, og især dem, der er på den forkerte kurs.

Det, Putin gør, er virkelig godt; det er meget effektivt – det er rigtig godt. Og det er succesfuldt, og det hænger sammen med Kina og andre former for operationer omkring dette, der bygger det op. Så det er en god situation for os mht. tingenes udsigt. Der er ikke noget problem her. Der er bekymring, men ikke noget virkeligt problem.

Vores problem ligger hovedsageligt i USA. Det er den kendsgerning, at USA's befolkning er blevet gjort sindssyge, voldsomt, af Bush-familien, og nu af Obama. Det har været en degeneration. Disse ting er så åbenlyse, at det må siges højt, fordi det er så åbenlyst. Kongressen er i et forfærdeligt rod.

Hvis man indser disse ting, og man laver en liste med en sammenligning af det ene mod det andet, finder man ud af, at

tingene ikke står så dårligt til i det ene kvarter, men at de er forfærdelige mht. USA og den amerikanske befolkning. USA er i en tilstand af desperation. Desperation, fordi de accepterer spekulativ investeringsbankvirksomhed, men de accepterer ikke Glass-Steagall, der automatisk ville hjælpe udviklingen. Sådan står det til. Vi har i virkeligheden ikke noget andet problem end dette. Vi har Wall Street, som er rådden, FBI er råddent, og en masse mennesker er ikke andet end de rene svindlere. Og vores befolkning er på både kunstig vis, men også aktivt, blevet demoraliseret. Demoraliseringen af den amerikanske befolkning er en meget farlig ting.

I Sydamerika ser man også, at udsigterne er ved at blive forfærdelige. Det behøver de ikke at være, men det er de. Så vi må virkelig samle vore tanker og ikke udbrede sygdomme, der ikke er virkelige.

LaRouchePAC-leder Kesha Rogers er ved at komme tilbage, og det er vigtigt. Hendes rolle med udgangspunkt i Texas, og i baggrunden dernede, er meget styrkende mht. hele situationen.

Wall Street og Washington ved, at Dodd/Frank-loven har været en total fiasko. De ved det! De er rædselsslagne. Folk har tendens til at være bange; en meget stærk frygt. Men det bliver bare til hysteri. Det politiske system er råddent: der var nogle styrkeområder, men det meste af det er råddent. Demoralisering er nøglespørgsmålet; situationen er forfærdelig, men der er noget, der er værre: demoralisering. Og demoralisering kan selvfølgelig ikke bekæmpes, med mindre der er reel styrke bag; man kan ikke bare bluffe det.

Dette er en ekstremt dødbringende situation. Spørgsmålet er, om hele USA's økonomi vil kollapse, før balladen virkelig begynder. Kina befinder sig i en god situation; Putin er i en god situation, relativt set, og der finder en opbygning sted i visse dele af planeten.

Vi har endnu ikke fået kontrol over tingene. Vi har udsigter,

men ingen kontrol. Og denne kontrol må vi selv levere.«

Rachel Brinkley (fra LaRouchePAC Policy Committee, -red.) fra Boston sagde, at befolkningen er rasende over, at økonomien er i færd med at kollapse, og at ingen gør noget ved det.

LaRouche svarede:

»De tror ikke på, at de kan gøre noget ved det; det er derfor. De tror på, at det er noget, der overgår dem; ikke noget, som de gør.

Jeg håber på, at vi kan bryde igennem med noget her, for der er gennembrud i ting, der er internationale faktorer. Men jeg har ingen præcise beviser, så jeg er lidt forsigtig. Jeg mener, at der er muligheder; helt bestemt i Kina og Rusland og så fremdeles, er der gode tegn. Men en stor del af det transatlantiske område og relaterede tilfælde er en stor katastrofe. Det vil formentlig vedblive at være en katastrofe, endda forværende. Så vi står ved et punkt lige nu, hvor vi ikke har nogen præcis konklusion om noget som helst; vi har en masse tilkendegivelser.

Det kommer til at handle om globale faktorer; jeg tror ikke, der er mange chancer i lokale områder; jeg tror, at globale faktorer er de eneste, der virkelig er signifikante. For se på økonomien, se på moralen osv., som vi ser generelt. Der er intet at hente her. Der er visse udviklinger, der omfatter nogle af problemområderne og giver folk en vis fornemmelse af et optimistisk syn. For situationen er ikke så dårlig, som mange mennesker tror, hvis den blev håndteret korrekt. Eller den er værre – hvilket er mærkeligt. Man har noget, som folk tror, vil være godt for dem, når det er ubrugeligt. Men de får også undertiden et frisk pust af at se frem til noget.

Det er vores job at blive ved med at kæmpe og opbygge ting, som vi kan opbygge. Vi ser ingen mirakler lige nu, undtagen når vi en gang imellem får en smule fordel – og det må man arbejde videre med. Og der kommer nogle lyspunkter her og

der.«

Titelfoto: Lyndon LaRouche fortsætter med at arbejde for Det britiske Imperiums afslutning og for udløsningen af menneskehedens kreativitet.

.